

SURINAAMSCHES COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

DE GOUVERNEUR GENERAAL
ad-interim IN RADE.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo bij art. 15 van het *Reglement op de manumissie van Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen*, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 23 October 1831, n°. 83, gepromulgeerd en in werking gebragt bij Publicatie van den Gouverneur Generaal a. i. der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van 23/24 Maart 11. (Gouvernements-blad van dit jaar n°. 2), onder anderen is bepaald, dat de aanzoecken, tot het verleenen van manumissie, zullen moeten vergezeld gaan van een bewijs, dat door den aanzoeker, in de generale geldkamer in de Kolonie, is gestort eene som van *Drie tot Vijf Honderd gulden* (f 300 ad f 500), of wel van eene, ten bedrage der som, gestelde personele en door de collegien, welke in de Kolonien met het werk der manumissie belast zijn, goedgekeurde borgtogt; welk een en ander, ter cautie zal verstrekken voor de openbare schatkist, dat dezelve te eeniger tijd geen schade of winstderving door de verlangde manumissie zal komen te lijden, aan de verplichting van het indienen van welk bewijs, volgens den inhoud van het aangehaald 15de artikel, § 1, alleen ontheven zijn de *Curators ad hoc*.

ZOO IS HET, dat Wij de toepassing en uitvoering van bovenstaande bepaling willende regelen, hebben goedgevonden en verstaan, vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze:

ARTIKEL 1.

Het bedrag der som, welke ter voldoening aan art. 15, § 1, van het *Reglement op de manumissie van Slaven*, door den aanzoeker in de generale geldkamer der onderscheidene Nederlandsche West-Indische Kolonien zal moeten worden gestort, of waarvoor voldoende personele borgtogt zal moeten worden gesteld, zal zijn als volgt:

- Voor Slaven-kinderen van Twaalf jaren, en daar beneden, *Drie Honderd gulden* (f 300).
- Voor Slaven van boven de Twaalf jaren, tot en met Veertig jaren oud, *Vijf Honderd gulden* (f 500).
- Voor Slaven boven de Veertig jaren oud, *Vier Honderd gulden* (f 400).

ART. 2.

De aanzoeker die gebruik zal willen maken van de bevoegdheid, om in plaats van de te storten som, eene personele borgtogt te stellen, zal gehouden en verplicht zijn bij het in te dienen request om manumissie, niet minder dan twee personen als borgen aan te bieden, welke als burgers in de Burger-register der respectieve Koloniën zullen moeten zijn ingeschreven.

Deze voorgestelde borgen goedgekeurd wordende, zal daarvan eene notarieële acte moeten worden opgemaakt, overeenkomstig het hier achter volgend formulier, waarvan de *grosse* ter respectieve Secretarijen zal moeten zijn ingeleverd, vóór en al eer de advertentien, vermeld in art. 16 van het onderwerpelijk *Reglement der Slaven*, zullen vermogen plaats te vinden.

De aangebodene borgen, of een van dezelve, niet goedgekeurd wordende, zal het verzoek om manumissie worden ge-

houden buiten verdere deliberatie, tot tijd en wijle, dat, of door de aanzoeker eene andere borgtogt, ten genoeg van de collegien, die met het werk der manumissie belast zijn, zal zijn aangeboden, of door denzelfden de vereischte som in de generale geldkamer gestort zijn zal.

ART. 3.

De bepaling, voorkomende in de twee voorgaande artikelen, zullen in werking komen te Suriname, op den 1sten April aanstaande, en in de Nederlandsche W. I. Eilanden, respectielijk op den dag, waarop in elk derzelve het meer aangehaald *reglement op de manumissie der Slaven* zal worden gepubliceerd en afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, den 27sten Maart 1832, het negentiende Jaar van Zijner Majestie's Regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal ad-int. in Rade,

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

FORMULIER

DER TE STELLEN

BORGTOGT.

Op heden den
Compareerden voor mij
en na te noemen Getuigen
(in te vullen de namen der borgen)
wonende te
ingeschreven in de Burger-register der Kolonie, volgens de daarvan aan mij vertoonde bewijzen, afgegeven in dd. onder No. zijnde de Comparanten aan mij bekend.

Te kennen gevende:

Dat HENDRIK VAN RAALTE, zich bij request heeft vervoegd aan met verzoek om te mogen verkrijgen Brieven van Manumissie, voor den hem in eigendom aankomenden slaaf, genaamd KWAKOE, zullende naar opgaaf van den eigenaar oud zijn jaren; dat gezegde HENDRIK VAN RAALTE, gebruik makende van de bevoegdheid bij art. 15, § 1, van het *Reglement op de manumissie der Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen*, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 23 October 1831, n°. 83, alhier gepubliceerd den aan den aanzoeker om Brieven van Manumissie toegekend, om, in plaats van de in de generale geldkamer te storten som, eene personele borgtogt te stellen, ten genoeg van het collegie met het werk der manumissie belast, bij het door hem ingediend request om manumissie voor den slaaf KWAKOE voornoemd, hen Comparanten, met hunne voorkennis en toestemming, als borgen heeft aangeboden tot alle zoodanige einden, als bij het aangehaalde 15 artikel, § 1, van het *Reglement op de manumissie* zijn bedoeld.

Dat met dit aanbod genoegen genomen zijnde, bij appointement van dd. No. aan mij vertoond, zij Comparanten, mitsdien alsnu verlangen daaraan verder gevolg te geven, en de vereischte acte van borgtogt tot stand te brengen.

En verklaarde alzoo de Comparanten bij

en door deze, zich te stellen tot borgten elk in solidum en voor het geheel, dat de een betalende de ander zal zijn, bevrijd, voor de som van *Vijf Honderd gulden* (f 500) als zijnde de voornoemde slaaf KWAKOE vallende onder de termien van § 6, art. 1, der Publicatie van Goutverneur Generaal in Rade, dd. 27 Maart 1832, alhier gepubliceerd den, mitsdien voor de ten zijnen behoefte te verkrijgen brieven van manumissie, eene borgtogt voor het boven opgenoemd bedrag van *Vijf Honderd gulden* (f 500) vereischt.

En ten einde deze borgtogt overeenkomstig de bepaling van het aangehaald 15de artikel § 1 van het *Reglement op de manumissie der slaven*, zal kunnen verstrekken tot cautie voor de openbare schatkist, dat dezelve te eeniger tijd geen schade of winstderving door de verlangde manumissie van meergenoemden slaaf KWAKOE zal komen te lijden, zoo verklaarden de Comparanten, onder renuntiatie van alle beneficiën en middelen regtens, welke hun hiertegen te eeniger tijd mogten komen te stude, en mitsdien ook speciaal van de *beneficiën excussionis et divisionis*, waarvan de inhoud door mij aan de Comparanten is uitgelegd (*), zich te verbinden en te verplichten, gelijk zij zijn doende bij deze, om, wanneer meergenoemde zich thans nog in slavernij bevindende KWAKOE, nadat ten zijnen behoefte brieven van Vrijdom zullen zijn verleend, te eeniger tijd in zoodanigen behoefstigen toestand mogt geraken, dat hij, schoon geregteijk uitgewonnen, niet in staat wordt bevonden de door hem verschuldigde belastingen of eenig gedeelte van dien te voldoen, of wel de verschuldigde belastingen van hem niet bij executie kunnen worden geind, of ook, dat hij ten lasto van eenige erkende armeninrigting vervalt of ten koste van den Lande of der Gemeente voor korteren of langeren tijd in eenig Hospitaal is verpleegd, in elk dier gevallen, de bij deze acte als cautie voor de openbare schatkist aangewezen som van *Vijf Honderd gulden* (f 500), dadelijk en op de eerste aanmaning, van wege de publieke administratie, als eigen schuld in promptis te zullen opleggen en voldoen, om te strekken ten voordeele van de openbare schatkist.

Verbindende de Comparanten tot nakoming hiervan, hunne personen en goederen als naar regten, en voorts zich speciaal onderwerpende, in geval namelijk zij mogten blijven in gebreke, om, op de eerste aanmaning in de hierboven bedoelde gevallen, de som van *Vijf Honderd gulden* (f 500) onverwijld in promptis op te leggen en te voldoen, aan uitwinning bijparate executie, even als zulks ten aanzien van belastingsschuldigen gebruikelijk is: het al overeenkomstig art. 30 van het meeraangehaald *Reglement op de manumissie der Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen*.

Aldus gedaan en gepasseerd, enz.

Militair Bureau.

Den 1sten April 1832.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is in de maand Maart 11, uit de dienstdoende Schutterij van Paramaribo, EERVOOR ontslag verleend aan de 1ste Luitenant

(*) Indien de borg iemand is, die volgens de bestaande wetten van eenig speciaal beneficium zoude genieten, bij voorbeeld gehuwde vrouwen, moet aan die beneficium mede nominalium gerepenteerd worden.

J. P. VAN DEN HEUVEL en aan de 2de Luitenant *d la suite* E. REIJNS; zijnde 2de Luitenant J. C. MULLER Azⁿ. In de Tweede Afdeeling der Schutterij vermeld, benoemd tot 1ste Luitenant bij zeggende Afdeeling.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

ADVERTISSEMENTEN.

N. L. BRAAM, Exploiteur bij den Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie, zal op Vrijdag den 6 April 1832, des morgens de klokke negen, ter Kastelenije van het Hof van Civile en Criminele Justitie, publiek bij executie verkoopen:

De verlatene Plantagie NIEUW KUIJENBURG, gelegen aan de rivier *Cotica*; en de Grond VOORZORG, cum annex, gelegen binnen deze Kolonie, in de Vredenburg Kreek, ter linkerhand van het opvaren, tusschen de Plantagie Harmonie en het Strand; aankomende het Fonds van Negotiatie, onder directie van den Heer J. M. FRAISINET, te Amsterdam.

Zijnde de inventaris van gemeld Effect, ter visie ten kantore voornoemd, berustende.

Paramaribo den 30 Maart 1832.

Surinaamsche Maatschappij van Weldadigheid.

Het Hoofd-Bestuur deszels leedwezen betuigende, dat de Maatschappij, door onderscheidene tusschen gekomene omstandigheden, verhinderd is geweest, hare vierde jaarlijksche algemeene vergadering, vroeger te doen plaats vinden: heeft het genoegen, thans te mogen brengen ter kennis zoo van het algemeen, als van hare leden in het bijzonder, dat die openlijke bijeenkomst alsnu gehouden zal worden in het Kerkgebouw der Lutherische Gemeente, op Donderdag den 26 April aanstaande, des morgens ten 8½ ure. Het Bestuur noodigt alle leden der Maatschappij vriendelijk uit, aan de viering van dit jaarlijksch Feest, wel te willen deel nemen; het verzoekt allen en een iegelijk, geene leden zijnde, die Vergadering met deszels tegenwoordigheid te vereeren, en door eene talrijke opkomst, den luister der plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo den 31 Maart 1832.

Op last van het Hoofd-Bestuur.

De Algemeene Secretaris der Maatschappij,

N. G. VLIET.

M. VAN DER ELST, neemt afscheid van zijne vrienden.

Braamspunt, aan Boord de Maria, den 31 Maart 1832.

A. B. ZEEGELAAR geb. ALCKEN, is voornemens de Kolonie te verlaten
Paramaribo den 28 Maart 1832.

Mengelwerk.

VREEMDE SOORT VAN GEDWONGENE LIGTING.

In het Koninkrijk *Cabenda*, in de nabijheid van *Congo*, in *Afrika*, gebieden de Prinsessen van het koninklijke huis met eene wreede willekeur, en schynen geheel en al van die kieschheid en zachtmoedigheid vervreemd, welke elders het schoonste sieraad harer sekse is. Zij genieten aldaar het zonderlinge voorrecht, van iederen man in het Koninkrijk, die eenen minderen rang dan dien van Prins bekleedt, tot een huwelijk met haar te kunnen dwingen, en hem te verplichten, om harentwille zijne vrouw en kinderen te verlaten. De rijkste kooplieden zijn dus meestal de prooi dezer roofzieke vrijsters. Hebben zij eenen zoo-

danigen genoegzaam uitgeplonderd, en een ander offer van haren wellust en haar willekeurig gezag in zijne plaats doen treden, dan kan hij tot de zijnen terugkeeren, en ter vergoeding den titel van Prins medenemen, welken men hem uit beleefdheid toestaat. In den tijd zijner luisterrijke slavernij mag hij, op levensstraf, zich aan geene andere vrouw vertoonen; welke straf aan die vrouwen almede ten deel valt, welke hem mogten ontmoeten. Om dusdanige ongelukken te voorkomen, wordt hij niet alleen door eene eewigacht overal vergezeld, maar er gaan altoos, wanneer hij een bezoek aflegt, of eene reis doet, eenige mannen, op aanmerkelijken afstand, vooruit, die de *Tsingonaja* (een halven cirkelboog, met eene schel aan ieder einde) slaan, welker bekende toon alle vrouwen verjaagt, die zich dan zoo lang verbergen, tot dat deze vreeselijke man voorbijgetrokken is. Niet zelden doen deze Vorstinnen zulke rooftogten door het geheele land; en, opdat zij dan haren buit te gemakkelijker kunnen vinden, plaatsen zij zich op eene verhevenheid, en laten vervolgens geheele scharen van mannen voor hare voeten heen-trekken.

De Engelsche reiziger MAXWEL, die in het jaar 1790 zich te *Congo* en *Coango* ophield, heeft verscheidene kooplieden gekend, die, door deze gedwongene huwelijken met Prinsessen, den hoogsten adel verkregen hadden. (Overgenomen.)

KLUCHTIG VOORVAL DER BARONESSE D'OUTREVILLE BEJEGEND.

Ten tijde dat Frankrijk door het grootste geldgebrek geplaagd werd, en ieder, die geen genoegzaam vertrouwen op de *Assignaten* stelde, zich tot den ruilhandel in natuurvoortbrengselen bepalmoest, kwam een reizende troep Toneelspelers te *Neufschatel* in *Normandië*, om aldaar eenige *representatiën* te geven, tegen 20 en 10 *sous* de plaats, betaalbaar in geld of in kaas.

De Baronesse D'OUTREVILLE, die, reeds vrij bejaard, op haar oud kasteel, twee uren vandaar verwijderd, woonde, hoort van deze Toneelspelers spreken; onder welke voornamelijk de lange en magere Directeur DOVAL geroemd wordt, als de rol van *Don Juan*, in *le festin de Pierre* van CORNILLE, bijzonder treffend uitvoerende. „Ik wil hem zien,” zeide de Barones, en terstond liet zij hare vermoolde koets met twee werkpaarden van haren pachter bespannen. BLAISE moet koetsier zijn; terwijl haar gevolg bestond uit GEERTRUIDA, hare kammerier, de kleine NICOLE, hare petekind, en LA JEUNESSE, haren grijsen kamerdinaar. Met veel destijdsheid werd uit een goudheursje een *Louis d'or* gehaald, die daarin sedert het huwelijk van LOBEWYK XV bewaard was. Naauwelijks is zij voor den Schouwburg aangekomen, of zij eischt vier plaatsen op den eersten rang, en reikt te gelijk het geliefde goudstuk over. PALJAS, die als Controleur het geld ontvangt, overhandigt haar dadelijk, met eene sierlijke buiging, de vier loodjes, en roept: „Geef Madame het overige terug.” Terstond worden vierhonderd kleine kazen bij haar in de koets gebracht, die zoo veel als twintig *francs* moesten bedragen. Op het zien dezer vreemde munt wordt de Barones geweldig boos, schreeuwt en tjantert op eene vreeselijke wijze. Haar gezelschap lacht; terwijl de menigte zich, al meesmuilende, schaterende en spottende rondom de koets verzamelt. De hoogadelijke Dame is intusschen, in weerwil van hare vertoogen, reeds tot aan de kin toe in de kaas gepakt; en begrijpt nu toch, dat zij onder deze omstandigheden den Schouwburg geenszins bezoeken kan, wil zij niet nog verder tot spot verstrekken. Zij besluit dus spoedig terug te keeren, en vertrekt met haren sterkkriekenden voorraad, die haar en haar gezin voor een rond jaar

van kaas voorzorg, zonder den *Don Juan* gezien te hebben. (Overgenomen.)

GELEERDE DRIFT.

De beroemde geleerde OBERLIN, te *Straatsburg*, behoorde tot het getal dier afgetrokkene denkers, die niets waarnemen van 't geen om hen heen voorvalt, wanneer hun geest zich met eenig voorwerp ernstig bezig houdt. Op zekeren tijd had deze man bij zijne geleerde bezigheden een boek noodig, dat hij meende te bezitten; hij zocht hetzelfde dus een geruimen tijd, doch te vergeefs. In de hoop van het bij den een of anderen zijner geleerde vrienden te zullen vinden, gaat hij, zoo als hij is, de deur uit, en loopt, hoezeer het vrij hard regent, blootshoofds en op karmuizen genoegzaam de geheele stad rond. Ook hier niet terecht komende, gaat hij naar de stads bibliotheek; maar ook daar ontbrak het boek. Men deed hem opmerken, dat hij het zoo driftig gezochte boek zekerlijk wel in de aanzienlijke boekerij des kloosters aantreffen zou. Hij begeeft zich derhalve derwaarts, nog altijd in dezelfde kleeding, hoewel het klooster op een aanmerkelijken afstand buiten de stad gelegen was. Hetzelfde ook hier niet vindende, besluit hij een eind aan het zoeken te maken, zet zich terstond op den postwagen, en reist naar *Parijs*, waar hij hetzelfde op de koninklijke bibliotheek aantreft. Hij maakt terstond de noodige nittreksels, gaat weder op den postwagen zitten, komt te *Straatsburg* terug, zet zich aan zijnen lessenaar, en hervat onmiddellijk den afgebroken arbeid. (Overgenomen.)

WIJ ZULLEN ZIEN.

Een Officier, met vele wonden, in den strijd voor het vaderland ontvangen, bedekt, overhandigde den Koning van Frankrijk een papier, waarin hij, bescheiden, maar ferm, het welverdiende loon voor zijne duur verworvene verdiensten vorderde. Nadat de Koning het verzoek gelezen had, zeide hij: „'t Is wel, mijn vriend! ga; wij zullen zien!” — „Uwe Majesteit kan op het oogenblik zien,” hernam de Officier, en ontblootte zijne met littekens overdekte borst. De Koning, wel verre van zich daardoor beleedigd te vinden, verleende hem terstond, hetgeen hij verzocht. (Overgenomen.)

KONINKLIJKE BELANGSTELLING.

Zekere Heer D'ECQUEVILLY, een Hoveling van geenerlei beteekenis, wedervoor, bij eene gevaarlijke ziekte, de bijzondere eere, dat de Koning (LOBEWYK XV) dagelijks naar hem liet vernemen. Herstellende, maar zich nog naauwelijks kunnende op de been houden, begaf hij zich naar het lever, om den Vorst zijne onbegrensde erkentenis te betuigen voor dit ongemeene blijk van hooge goedgunstigheid. „Ja,” zeide de Koning, „het is zoo, ik heb naar u laten vragen; want uwe ziekte was van een zeldzamen aard, en ik had plan om u te doen openen!” (Overgenomen.)

NAÏVE ONNOOZELHEID.

ROOSJE stond met ANTONIE voor het altaar, om te trouwen. Voordat de priester het werk begon, lispelde de bruid denzelven zachtjes in het oor: „Och, heer pastoor! ik wou ook zoo graag den eertitel hebben, dien de zalige vrouw van den schoolmeester vóór acht dagen van u kreeg; gij moest dan zoo goed zijn, als gij het woord *jongedochter* uitspreekt, er wijlen bij te voegen. (Overgenomen.)

DUBBELZINNIG COMPLIMENT.

Een schrapend Landheer reed door een zijner dorpen; de wagen brak, en de Schout zond een strik, ten einde denzelven vast te binden. De heer betuigde zijnen dank. „Geen dank, genadige Heer!” antwoordde de Schout zeer naïf: „uwe Genade heeft aan ons meer dan éenen strik verdiend.” (Overgenomen.)